যুৱক-যুৱতীসকলৰ বাবে পৰামৰ্শ

যৌৱনৰ দিনবোৰত তোমাৰ সৃষ্টিকৰ্তাক স্মৰণ কৰা, যেতিয়া বেয়া দিনবোৰ নাহে, আৰু বছৰবোৰ ওচৰ চাপি নাহিব, যেতিয়া তুমি ক'বা, "মই সেইবোৰত কোনো সন্তুষ্ট নহয়; **উপদেশক ১২:১**

...কিয়নো মানুহৰ হৃদয়ৰ কল্পনা যৌৱনৰ পৰাই বেয়া.... **আদিপুস্তক ৮:২১**

তোমাৰ পিতৃ আৰু মাকক সন্মান কৰা; Exodus 20:12

যদি তেওঁলোকে তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু তেওঁৰ সেৱা কৰে, তেন্তে তেওঁলোকে নিজৰ দিনবোৰ সমৃদ্ধিশালী আৰু বছৰবোৰ আনন্দত কটাব। কিন্তু যদি তেওঁলোকে আজ্ঞা পালন নকৰে, তেন্তে তেওঁলোকে তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ব আৰু তেওঁলোকে অজ্ঞাতে মৃত্যুবৰণ কৰিব। কিন্তু হৃদয়ত ভণ্ডবিলাকে ক্ৰোধৰ ঢেঁকী কৰে; যৌৱনত মৃত্যু হয় আৰু অশুচিৰ মাজত তেওঁলোকৰ জীৱন থাকে। **ইয়োব ৩৬:১১-১৪**

কিয়নো হে প্ৰভু ঈশ্বৰ, তুমি মোৰ আশা; তোমাৰ দ্বাৰাই মোক গৰ্ভৰ পৰা ধৰি ৰখা হৈছে, তুমিয়েই যিজনে মোক মোৰ মাতৃৰ অন্ত্ৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, মোৰ প্ৰশংসা সদায় তোমাৰ পৰা হ'ব। **গীতমালা ৭১:৫-৬**

এজন যুৱকে নিজৰ পথ কেনেকৈ শুচি কৰিব? তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে তাৰ প্ৰতি সাৱধান হৈ।" **গীতমালা ১১৯:৯**

মোৰ পুত্ৰ, প্ৰভুৰ শাস্তিক তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা; আৰু তেওঁৰ সংশোধনত ক্লান্ত নহ'ব; পিতৃৰ দৰে যি পুত্ৰত তেওঁ আনন্দ কৰে। **হিতোপদেশ ৩:১১-১২**

চলোমনৰ হিতোপদেশ। জ্ঞানী পুত্ৰই পিতৃক আনন্দিত কৰে, কিন্তু মূৰ্খ পুত্ৰই মাকৰ গধুৰতা। **হিতোপদেশ ১০:১**

তোমাৰ জন্ম দিয়া তোমাৰ পিতৃৰ কথা শুনা, আৰু তোমাৰ মাক বুঢ়া হ'লে তুচ্ছ নকৰিবা। **হিতোপদেশ ২৩:২২**

হে ডেকা, তোমাৰ যৌৱনত আনন্দিত হোৱা; আৰু যৌৱনকালত তোমাৰ হৃদয়ে তোমাক উল্লাসিত কৰক, আৰু তোমাৰ হৃদয়ৰ পথত আৰু তোমাৰ চকুৰ দৃষ্টিত চলি যাওক; এতেকে তোমাৰ হৃদয়ৰ পৰা দুখ দূৰ কৰা, আৰু তোমাৰ মাংসৰ পৰা অশুভ দূৰ কৰা, কিয়নো শৈশৱ আৰু যৌৱন অসাৰ। **উপদেশক ১১:৯-১০**

তুমি নাজানা নে? পৃথিৱীৰ প্ৰান্তৰ সৃষ্টিকৰ্তা অনন্ত ঈশ্বৰ যিহোৱা অজ্ঞান নহয় আৰু ক্লান্ত নহয়, সেই কথা তুমি শুনা নাইনে? তেওঁৰ বুজাবুজিৰ কোনো সন্ধান নাই। তেওঁ অজ্ঞানসকলক শক্তি দিয়ে; আৰু যিসকলৰ শক্তি নাই, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ শক্তি বৃদ্ধি কৰে। ডেকাসকলেও অজ্ঞান আৰু ক্লান্ত হ'ব, আৰু ডেকাসকল সম্পূৰ্ণৰূপে পতিত হ'ব; তেওঁলোকে ঈগলৰ দৰে ডেউকা লৈ উঠিব; তেওঁলোকে দৌৰিব, আৰু ক্লান্ত নহ'ব; আৰু তেওঁলোকে খোজ কাঢ়িব, আৰু অজ্ঞান নহ'ব।" **যিচয়া ৪০:২৮-৩১**

তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ সৰু ল’ৰা-ছোৱালীক আনি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ অনা হ’ল আৰু শিষ্যসকলে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে। কিন্তু যীচুৱে ক’লে, “সন্তান ল’ৰা-ছোৱালীক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অনুমতি নিদিব; তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত থৈ তাৰ পৰা গুচি গ’ল। তাতে এজনে আহি তেওঁক ক’লে, “ভাল গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবলৈ মই কি ভাল কাম কৰিম?” তেতিয়া তেওঁ তেওঁক ক’লে, “তুমি মোক কিয় ভাল বুলি কয়?” এজনৰ বাহিৰে আন কোনো ভাল নাই, অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ; তেওঁ তেওঁক ক’লে, “কোন?” যীচুৱে ক’লে, তুমি হত্যা নকৰিবা, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা; ডেকাজনে তেওঁক ক’লে, “মই সৰুৰে পৰা এই সকলোবোৰ কথা ৰক্ষা কৰি আহিছো; যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “আপুনি যদি সিদ্ধ হ’ব বিচাৰে, তেন্তে যোৱা আৰু তোমাৰ যি আছে, সেইখিনি বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰক দিয়া, আৰু তোমাৰ স্বৰ্গত ধন হ’ব; কিন্তু ডেকাজনে সেই কথা শুনি দুখী হৈ গুচি গ’ল; **মথি ১৯:১৩-২২ পদ**

সন্তানসকল, প্ৰভুত তোমালোকৰ পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰা; তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা; (যিটো প্ৰতিজ্ঞাৰ সৈতে প্ৰথম আজ্ঞা;) যাতে তোমাৰ মংগল হয় আৰু তুমি পৃথিৱীত দীৰ্ঘদিন জীয়াই থাকিবা। **ইফিচীয়া ৬:১-৩**

তোমাৰ যৌৱনক কোনেও তুচ্ছজ্ঞান নকৰিবা; কিন্তু তুমি বাক্যত, কথা-বতৰাত, প্ৰেমত, আত্মাত, বিশ্বাসত আৰু পবিত্ৰতাৰে বিশ্বাসীসকলৰ আদৰ্শ হওঁক।
1 Timothy 4:12

যৌৱনকালৰ কামনাবোৰৰ পৰাও পলায়ন কৰা, কিন্তু যিসকলে নিৰ্মল হৃদয়েৰে প্ৰভুক আহ্বান কৰে তেওঁলোকৰ লগত ধাৰ্মিকতা, বিশ্বাস, প্ৰেম, শান্তি অনুসৰণ কৰক। **২ তীমথিয় ২:২২**

প্ৰজ্ঞাই ইফালৰ পৰা আনটো মূৰলৈকে প্ৰবলভাৱে বিয়পি পৰে; মই তাইক ভাল পাইছিলোঁ, আৰু যৌৱনৰ পৰাই তাইক বিচাৰিছিলোঁ, তাইক মোৰ পত্নী হিচাপে গঢ়ি তুলিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, আৰু তাইৰ সৌন্দৰ্য্যৰ প্ৰেমিক আছিলোঁ।
চলোমনৰ জ্ঞান ৮:১-২

হে সন্তানসকল, তোমালোকৰ পিতৃৰ কথা মোৰ কথা শুনা আৰু তাৰ পিছত কৰা, যাতে
তোমালোক সুৰক্ষিত হয়। কিয়নো প্ৰভুৱে সন্তানৰ ওপৰত পিতৃক সন্মান দিলে আৰু
পুত্ৰসকলৰ ওপৰত মাতৃৰ অধিকাৰ দৃঢ় কৰিলে। যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃক সন্মান কৰে,
তেওঁ নিজৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰে; যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃক সন্মান কৰে, তেওঁ নিজৰ
সন্তানৰ প্ৰতি আনন্দ পাব; আৰু যেতিয়া তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিব, তেতিয়া তেওঁৰ শুনা হ'ব।"
যিজনে নিজৰ পিতৃক সন্মান কৰে, তেওঁৰ দীৰ্ঘায়ু হ'ব; আৰু যিজনে প্ৰভুৰ আজ্ঞা পালন
কৰে, তেওঁ নিজৰ মাতৃৰ বাবে সান্ত্বনা হ'ব।" যি জনে প্ৰভুক ভয় কৰে, তেওঁ নিজৰ পিতৃক
সন্মান কৰিব, আৰু নিজৰ প্ৰভুৰ দৰে পিতৃ-মাতৃৰ সেৱা কৰিব। তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক বাক্য
আৰু কৰ্ম দুয়োটাতে সন্মান কৰা, যাতে তেওঁলোকৰ পৰা তোমাৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ আহে।
কিয়নো পিতৃৰ আশীৰ্বাদে সন্তানৰ ঘৰবোৰ সুস্থ কৰি তোলে; কিন্তু মাতৃৰ অভিশাপে
ভেটিবোৰ শিপাই পেলায়। তোমাৰ পিতৃৰ অপমানত মহিমা নকৰিবা; কিয়নো তোমাৰ পিতৃৰ
অপমান তোমাৰ বাবে কোনো গৌৰৱ নহয়।" কিয়নো মানুহৰ মহিমা তেওঁৰ পিতৃৰ সন্মানৰ
পৰাই হয়; আৰু অসন্মান কৰা মাতৃ সন্তানৰ বাবে নিন্দা। মোৰ ল'ৰা, তোমাৰ বয়সত পিতৃক
সহায় কৰা আৰু তেওঁ জীয়াই থকালৈকে তেওঁক দুখ নিদিব। আৰু যদি তেওঁৰ বুজাবুজি
বিকল হয়, তেন্তে তেওঁৰ প্ৰতি ধৈৰ্য্য ধৰিব; আৰু সম্পূৰ্ণ শক্তিৰে থাকিলে তেওঁক তুচ্ছজ্ঞান
নকৰিবা। কিয়নো তোমাৰ পিতৃৰ সকাহ পাহৰি যোৱা নহ'ব, আৰু পাপৰ সলনি তোমাক গঢ়ি
তুলিবলৈ যোগ কৰা হ'ব। তোমাৰ দুখৰ দিনত তাক স্মৰণ কৰা হ'ব; তোমাৰ পাপবোৰো গলি
যাব, উষ্ণ বতৰত বৰফৰ দৰে। যি জনে নিজৰ পিতৃক ত্যাগ কৰে, তেওঁ নিন্দাকাৰীৰ নিচিনা;
আৰু যি জনে নিজৰ মাকক ক্ৰোধ কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অভিশপ্ত। **উপদেশক ৩:১-১৬**

মোৰ ল’ৰা, ডেকা বয়সৰ পৰাই শিক্ষা গোটাই লোৱা; **উপদেশক ৬:১৮**

তোমাৰ পিতৃক সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে সন্মান কৰা, আৰু তোমাৰ মাতৃৰ দুখবোৰ পাহৰি নাযাবা। তুমি যে তেওঁলোকৰ পৰাই জন্মলা, সেই কথা মনত ৰাখিবা; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ কাৰণে কৰা কামৰ প্ৰতিদান কেনেকৈ দিব পাৰিবা?
উপদেশক ৭:২৭-২৮

তোমাৰ সন্তানক কুটিল কৰা, তেওঁ তোমাক ভয় খুৱাব; তেওঁৰ লগত হাঁহি নাথাকিবা, নহ’লে তেওঁৰ লগত দুখ নাথাকিব আৰু শেষত দাঁত চেপি নাথাকিব। যৌৱনত তেওঁক কোনো স্বাধীনতা নিদিব, আৰু তেওঁৰ মূৰ্খামিবোৰলৈ চকু টিপিয়াই নাচাব। সৰুতে তেওঁৰ ডিঙি নত কৰি, শিশু অৱস্থাত তেওঁৰ কাষত কোবাব, যাতে তেওঁ জেদী হৈ তোমাৰ অবাধ্য হ’ব আৰু তেনেকৈ তোমাৰ হৃদয়ত দুখ কঢ়িয়াই আনে।
উপদেশক ৩০:৯-১২